

fabrikeres paa denne Maade, indrettede den Lov, som paabød denne Told, i Overensstemmelse med Love andre Steder. Man valgte dertil den franske Lov. Kun gjorde man jo en væsentlig Forandring i den franske Lov, idet man her ubelukkende forbeholdt sig Udbyttebeskatning, medens der der var paabudt ogsaa Tilfyn med Hensyn til Saften og dens Tilvirkning. Disse Forhold bevirkede imidlertid, at der i Loven af 1873 kom adskillige Bestemmelser ind, hvorom jeg tror, at faa del Toldvæsenet som navnlig Fabrikkerne have faaet den Overbevisning, at de ere aldeles overflødige, f. Ex. Bestemmelser som den, at alle Karrerne skulle opmaales, at der skal paaskrives, hvormeget der er, at man ikke maa røre ved noget af Karrerne eller ved Maskinerne, medmindre Toldvæsenet ser det osv. Der er mange saadanne minutiøse Bestemmelser, som jeg tror ere aldeles overflødige; thi saasnart Kontrollen blot udføres i det Rum, hvor Centrifugerne ere opstillede, er al øvrig Kontrol overflødig, idet det er der og alene der, at den virkelige Kontrol kan foregaa. Det havde derfor maaske været ønskeligt nu, da man rører ved Loven, at man havde faaet hele Loven gennemarbejdet og faaet endel af disse Bestemmelser ud; men jeg erkjender, at de ere blevne saa liberalt fortolkede, at der ingen Anledning er til at anfæ over det, og jeg erkjender ogsaa, at det under de forhaandenværende Omstændigheder muligt vil være vanskeligt at faa større Forandringer i Loven gjennemførte. Derfor anser jeg det for meget rigtigt, at den høitærede Minister har indfranket sig til det, som er høist nødvendigt, nemlig en Forandring i Lovens § 5. Denne Paragraf indeholder, som anført i Motiverne, den Bestemmelse, at hele Fabrikationen skal foregaa indenfor et Hegn, som skal omgive hele Fabrikken, og at baade Udvindingen af Saften og den øvrige Fabrikation skal foregaa i een Bygning. Dette har ingen Betydning for de bestaaende Fabrikker, idet de ere indrettede paa denne Fabrikationsmethode; men allerede ved Lovens Emanation saa man, at der kunde komme Forhindring i saa Henseende, og der tilføiedes derfor samme Paragraf en Slutningsbestemmelse, som gav Ministeren Fuldmagt til at gjøre en Indrømmelse overfor Paragrafens Bestemmelse. Men denne Indrømmelse kunde kun gives for de Fabrikkers Vedkommende, som dengang vare under Opførelse. Det ligger altsaa i Sagens Natur, at Ministeren ikke kan benytte denne Bemyndigelse overfor nye Fabrikker. Efterhaanden imidlertid som det er gaaet op for Landbrugerne, at Roesukturen har stor Betydning for Agerbruget, er det ogsaa kommet dertil, at Roesukkerfabrikkerne skulle udvides, og hvad der staaer denne Udvidelse mest imod, er Transporten af Roerne, som, fordi Roerne ere saa voluminøse, koste en hel Del, og da de forholdsvis have en ringe Værdi, kunne de ikke bære Transportomkostningerne. Man er derfor nu kommen ind paa at udvide sig paa anden

Maade, idet man vil lægge Saffstationer længere borte fra den egentlige Fabrik og bringe Roerne til disse Saffstationer. Der bliver Saften udvunden og derefter bragt ind i den egentlige Fabrik, hvor Sukkerfabrikationen foregaa. Dette kan imidlertid ikke ske efter den nuværende Lov, men der maa nødvendig træffes Bestemmelse om, at Saffindvindingen kan foregaa paa andre Steder end paa selve Fabrikken, saasnart den Slags Foranstaltninger skal udføres, som det nu paatænkes paa Fabrikken ved Raskov, hvor denne Methode agtes indført. Af denne Grund har Lovforslaget faaet den Form, hvori det foreligger. Jeg skal tilføie, hvad der ogsaa er fremhævet i Motiverne, at der aldeles ingen Betænelighed kan være for Toldvæsenets Vedkommende ved at indrømme, at Saften udvindes paa saadanne Saffstationer; thi for det Første vil det strax, saasnart Saften er udvunden, blive tilsat Kalk til den, saa at den ikke kan bruges til Brandevinsbrænding, idet Kalken som bekendt forhindrer Gjæring, men kun til Sukker, og dernæst er Sukkersaften saa lidt sukkerholdig, idet den kun indeholder 8 a. 9 pCt. Sukker, at det ikke kan betale sig at transportere den tynde Saft fra Saffstationen andetsteds hen end til den nærliggende store Fabrik, hvor Sukkeret skal udvindes deraf. Der er af disse Grunde efter min Overbevisning ingensomhelst Anledning til at frygte Defraudation, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, til Thingets Velvillie med Ønske om, at det hurtigt maa gaa igjennem Thinget.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges enstemmig med 51 St.

Man gif derefter til den under Nr. 2 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Valg af 3 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

Der afgaves 49 Stemmesedler, som alle vare gyldige. Valgte bleve: Claudi og Lermansen hver med 49 St., C. Andersen med 48 St.

Man gif derefter til den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag, som var:

Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende: Forslag til Lov an-